

Advokatas Džeraldas Bielauskas: „Pasirinkimą padariau susidūres su emigracijos realijomis Vokietijoje“

Kalbino Evelina Kislych-Šochienė

Būdamas vos keturiolikos, lietuvis Džeraldas Bielauskas, gavęs tėvų palaikymą ir leidimą, patraukė į Vokietiją mokytis į tuomet jį žavėjusią Vasario 16-osios gimnaziją, Hiutenfeldą. Šiandien didžiausią teisininko klientų dalį sudaro Vokietijoje gyvenantys lietuviai, kurie kreipiasi darbo, šeimos, baudžiamosios teisės ir kitais teisiniais klausimais.

D. Bielauską kalbiname apie jo išvykimo į Vokietiją istoriją, profesinius siekius ir tikslus bei lietuviybės puoselėjimą.

Džeraldai, esi kaunietis, į Vokietiją persikėlęs gyventi dar 1993 m. Kuo ypatinga tavoji istorija? Kokios buvo atvykimo priežastys? Svajonė studijuoti teisės mokslus užsienyje?

Aš gimiau Kaune ir lankiau ten penktąją vidurinę mokyklą, tačiau didesnę gyvenimo Lietuvoje dalį aš praleidau Suvalkijos sostinėje – Marijampolėje.

Vokietija visada buvo mano šeimos dalis, nes mano vokiečių kilmės senelė į Vokietiją, netoli Hanoverio įsikūrusį miestelį, išvyko gyventi dar 1989-aisiais. Tuomet, vos sužinojęs, jog Vokietijoje veikia privati lietuvišką „Vasario 16-osios Gimnazija“, užsidegiau noru būtinai ten mokytis. Tuomet ši mintis atrodė nepasiekiamą ir tolimą, tačiau taip pat ją lydėjo beprotiškas noras ir smalsumas.

Nors tuomet tėvai nelabai norėjo mane, keturiolikmetį, išleisti vieną į Vokietiją, galiausiai man pavyko juos įkalbėti ir gauti jų leidimą bei palaikymą, už kurį esu jiems iki šiol labai dėkingas. Atvykęs į Vokietiją apie teisės studijas dar nesvajojau. Ši mintis atėjo vėliau, susidūrus su emigranto Vokietijoje realijomis bei patirtimi bendraujant su tautiečiais.

Ar sprendimą likti Vokietijoje paskatino profesiniai siekiai?

Profesiniai siekiai, žinoma, suvaidino didelį vaidmenį apsisprendžiant dėl tolimesnės ateities – likti Vokietijoje. Baigus mokslus bei įgijus advokato licenziją man buvo lengviau pradėti praktikuoti toje šalyje, Vokietijoje, kurios teisę aš visą laiką ir studijavau.

Kokią pilietybę esi pasirinkęs – pasilikai Lietuvos ar įgijai Vokietijos?

Esu įgijęs Vokietijos pilietybę.

Kokia tavo nuomonė dvigubos pilietybės klausimu? Ar palaikai šią idėją ir jos iniciatorius?

Žinoma, kad palaikau. Išties svarbu leisti žmonėms neatsisakant savosios, gimtosios pilietybės, pagal galimybes įgyti kitą.

Esi teisininkas, advokatas, jau daugiau kaip prieš dešimtmetį įsteigęs savo advokatų kontorą Osnabriukėje (Osnabrücke). Mūsų turimais duomenimis, dažni tavo klientai – lietuviai ir rusai, būtent šiomis kalbomis vertėjauji. Ar išties tautiečiams tenka padėti dažniausiai?

Taip, didesnė mano klientų dalis – tai lietuviškai ir rusiškai kalbantys žmonės bei firmų atstovai. Nuo pat savo kontoros įsteigimo dienų aš kryptingai ieškojau klientų būtent tarp lietuviškai ir rusiškai kalbančių žmonių. Prieš 10 metų ieškodavau klientų daugiausia užsienyje, na o dabar mane susiranda vis daugiau ir daugiau Vokietijoje gyvenančių tautiečių.

Kokiais opiausiai teisiniais klausimais į tave kreipiasi žmonės?

Klientai kreipiasi pačiais įvairiausiai teisiniais klausimais: darbo, šeimos, baudžiamosios teisės. Firmos dažniausiai kreipiasi ūkinės, transporto, verslo migracijos teisiniais klausimais. Dažnai pasitaiko, jog žmonės kreipiasi tiesiog patarimo dėl buitinių, kasdienių problemų, su kuriomis jie susiduria Vokietijoje.

Įdomus faktas, kad tavo komandą sudaro tautietės - lietuvės. Kodėl priėmėi būtent šį sprendimą? Ar tautietis tautietį supranta geriausiai?

Kaip minėjau, pagrindinė mūsų klientų dalis vienaip ar kitaip yra susijusi su Lietuva ar kitomis Europos valstybėmis. Todėl dažnai iškyla problemos, kurioms spręsti neužtenka vien Vokietijos teisės išmanymo. Mes atstovaujame klientus ir Lietuvos teismuose, siūlome visapusišką tarptautinę teisinę pagalbą. Todėl kartu su manimi kontoroje dirba ir kolegė iš Lietuvos - Simona Bučytė. Ji yra Osnabriukės miesto teisme registruota teisininkė, turinti leidimą konsultuoti Lietuvos bei Europos teisės klausimais.

Džeraldai, gyveni Osnabriukėje. Ar pavyksta rasti laiko dalyvauti lietuvių puoselėjančiuose renginiuose, susitikimuose? Kaip dažnai prisilieti prie savosios kultūros?

Kiekvieną dieną - skaitau lietuviškus žinių portalus internete, seku kultūrinį bei politinį Lietuvos gyvenimą. Kontoroje su kolegomis tarpusavyje kalbame tik lietuviškai. Šis pasirinkimas mums neleidžia užmiršti savo gimtosios kalbos. Taip pat remiame lietuvių krepšinio turnyrą. Esame suorganizavę Osnabriukės miesto ir apylinkių lietuvių susitikimus. Vykdamas į Hamburgą būtinai stengiuosi užsukti į puikų ten veikiančią lietuvišką restoraną ir pasimėgauti lietuviškais patiekalais.

O Lietuva? Kaip dažnai aplankai ją? Ar pastebi pokyčius gimtinėje nuo to laiko, kai išvykai į Vokietiją, ir dabar?

Lietuvą aplankau, deja, ne taip dažnai, kaip norėtusi. Pokyčiai šalyje - tiek ekonominiai, tiek visuomeniniai bei mentaliteto - akivaizdūs ir ženklūs. Lietuva išties tapo Europos dalimi - jau užaugo vakarietišku vertybių ir pasaulėžiūros veikiamą kartą. Lyginant lietuvių ir vokiečių jaunimo mentalitetą, skirtumas tarp jų yra išties labai nedidelis. Šis faktas tik stipriną abipusį supratimą ir kartu mūsų šalies integraciją į Europą.

Kokie tavo tolimesni siekiai, planai? Ar lietuviai drąsiai gali kreiptis į tave visais rūpimais teisiniais klausimais?

Noriu tęsti savo mėgstamą advokato bei vertėjo darbą ir visada stengtis padėti savo tautiečiams.

Turiu planą atgaivinti lietuvių susitikimus Osnabriukės mieste ir surinkti lietuvių

krepšinio grupę, kuri norėtų po darbo pažaisti krepšinį bei pabendrauti lietuviškai.

Dėkojame už pokalbį.

pasauliolietuvis.lt

Mielai pasidalysime svetainėje skelbiamais tekstais ir nuotraukomis, tik prašome nurodyti informacijos šaltinį ir autorius.